

ΖΩΝΤΑΣ ΜΕ ΤΗ ΓΙΑΓΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΑΠΠΟΥ

Γιαγιά ή νταντά;

Η επιλογή της σωστής φροντίδας των παιδιών είναι ίσως μια από τις πιο σημαντικές αποφάσεις που οι σύγχρονοι γονείς πρέπει να πάρουν για τις ώρες που οι ίδιοι λείπουν από το σπίτι. Έτσι, πολλές φορές ποικίλες αμφιβολίες και ερωτήματα δημιουργούνται για το θέμα αυτό:

- “Μήπως πρέπει να παραιτηθώ από τη δουλειά μου και να μείνω σπίτι με το μωρό;”,
- “Μήπως πρέπει να πάω το παιδί μου σε κάποιο βρεφικό σταθμό;”,
- “Ποιος είναι πιο κατάλληλος για να φροντίσει το παιδί μου: μια νταντά ή η γιαγιά & ο παππούς;”.

Γιαγιά & παππούς: τα προνόμια

Η προσαρμογή στις ώρες που οι γονείς λείπουν. Ο τρόπος που η ζωή και η καθημερινότητα ορισμένων οικογενειών είναι δομημένη σήμερα, απαιτεί ευέλικτες ώρες που μόνο η κατ' οίκον φροντίδα και όχι ο βρεφικός σταθμός μπορεί να προσφέρει. Πολλοί είναι οι γονείς που εργάζονται αρκετές ώρες την ημέρα και αδυνατούν να είναι σπίτι για να φροντίσουν τα παιδιά τους. Συχνά, λοιπόν, είναι ευκολότερο για τους γονείς να ζητήσουν από κάποιον συγγενή τους να φροντίζει το μωρό όσο εκείνοι λείπουν από το σπίτι.

Η εξοικονόμηση χρημάτων είναι εξίσου σημαντικό πλεονέκτημα, καθώς η περίοδος που διανύουμε είναι ‘ζορική’ και όλοι μας λίγο πολύ τα έχουμε ανάγκη.

Το μεγαλύτερο όμως προνόμιο είναι το γεγονός ότι θα δώσετε την ευκαιρία δημιουργίας ενός μοναδικού δεσμού μεταξύ του παιδιού και των παππούδων. Για το παιδί, ο παππούς ή/και η γιαγιά (ως φροντιστής) αποτελεί μια σύνδεση με το οικογενειακό ιστορικό. Για τους παππούδες είναι μια ευκαιρία να αναπτύξουν έναν ισχυρό δεσμό με το εγγόνι τους, βοηθώντας παράλληλα το ενήλικο παιδί τους, που εργάζεται πολλές ώρες. Συγχρόνως, τους δίνεται περνούν πολύ χρόνο με το μωρό, αναπληρώνοντας τα όσα έχασαν όταν και εκείνοι ήταν νέοι και δεν μπορούσαν να φροντίσουν τα δικά τους παιδιά εξαιτίας των επαγγελματικών τους υποχρεώσεων.

Γιαγιά & παππούς: τα μειονεκτήματα.

Το πιο σύνθηρες είναι ο κίνδυνος αλλοίωσης του χαρακτήρα του παιδιού. Πώς;

- Κάθε φορά που δεν μπορούν να αντισταθούν και γεμίζουν το παιδί με παραπάνω δώρα, κακομαθαίνοντάς το.
- Κάθε φορά που παραμελούν την πειθαρχία του και αγνοούν τους

κανόνες που εσείς έχετε θέσει για την ανατροφή του, με αποτέλεσμα το παιδί να μπερδεύεται.

Νταντά

Όλα τα παραπάνω και κυρίως η ευκαιρία της επιλογής, μεταξύ γιαγιάς και νταντάς, για πολλούς είναι πολυτέλεια και η λύση της νταντάς είναι μονόδρομος. Μια κοπέλα που θα αγαπήσει και θα ασχοληθεί υπομονετικά και στοργικά με το παιδί σας, κινούμενη πάντα υπό τις δικές σας οδηγίες και κανόνες διαπαιδαγώγησης, φαντάζει να είναι μια ιδιαίτερα προνομιακή περίπτωση. Φυσικά, αυτή η λύση, θα επιβαρύνει με ένα σεβαστό ποσό τον οικογενειακό προϋπολογισμό και δεν θα δώσει την ευκαιρία τόσο παιδί σας, όσο και στους παππούδες να αναπτύξουν έναν ισχυρό συναισθηματικό δεσμό. Όποια και αν είναι η επιλογή σας, σκεφτείτε πολύ προσεκτικά τα υπέρ και τα κατά, ώστε να επιλέξετε εκείνο που εσείς θεωρείτε καλύτερο τόσο

για εσας, όσο και για το παιδί σας.

«Η γιαγιά μου & ο παππούς μου»

Αφορμή στάθηκε μια απροσδόκητη συνομιλία με έναν παλιό καλό αγαπημένο φίλο και χωρίς να το θέλω, αρχισε ο νους να ταξιδεύει, έγινα πάλι δεκατεσσάρων, βρέθηκα ξανά εκεί, στην κεντρική πλατεία του Αδάμ, στο χωριό των παιδικών μου χρόνων, τότε που ο τόπος έσφιζε απο

Πως είναι άραγε να περνάς μια ζωή με έναν μόνο άνθρωπο, και στα καλά και στα άσχημα; πάντα ήταν ενωμένοι, δύο σώματα, μια καρδιά, ένας χτύπος, μια καλοκουρδισμένη μελωδία ρυθμική!

ζωή και τα σοκάκια γέμιζαν με κόσμο. Τότε που απηχούσαν οι φωνές μας απ' τα παιχνίδια και τα χαμόγελα έδιναν και έπαιρναν σε συνομοσία με τα πειράγματα και τις κλεφτές ματιές... Τι ωραία χρόνια! Τι υπέροχες αναμνήσεις!

Θυμάμαι, κάθε Οκτώβρη όταν ανοίγαν τα σχολεία και κάθε κατεργάρης γύρναγε στον πάγκο του, μαζευόμασταν στα διαλλείμματα να ανταλλάξουμε τα νέα του καλοκαιριού, τότε ήταν που έφτανε και η δική μου σειρά να ξομολογηθώ που «εξαφανίστηκε» για τρεις ολάκερους μήνες. Ούτε κινητά, ούτε ίντερνετ, ούτε facebook, τίποτα. «Στο Αδάμ... « έλε-

γα και μαζεύομουν καθώς ήξερα ήδη την επόμενη ερώτηση ... «και η Ευα που ήταν;» λέγανε τα πειραχτήρια της παρέας! Το όνομα του χωριού μου εκτός απο σπάνιο, σπάνια το έβρισκα σε χάρτη του σχολείου μου και όταν αυτό συνέβαινε τα στήθια μου πλημμύριζαν απο περηφάνεια!

Τα χρόνια πέρασαν και στο χωριό μου, στο αγαπημένο μου χωριό έχω σχεδόν χρόνο να πατήσω. Σε αυτό έχω την γιαγιά μου και τον παππού μου, την Παρασκευή μου και τον Αλέκο μου, μεγάλοι πια σε ηλικία με όλα τα προβλήματα που τα τμημένα γηρατεία μπορούν να φέρουν, αλλά γεροί και αγαπημένοι! Ακόμα μαζί στα 93 τους χρόνια... πως είναι άραγε να περνάς μια ζωή με έναν μόνο άνθρωπο, με έναν σύντροφο και στα καλά και στα άσχημα και στα πολλά και στα λίγα; Δεν θυμάμαι ποτε να τους άκουσα να μαλώνουν ή να απαξιώνουν ο ένας τον άλλο, πάντα ήταν ενωμένοι, δύο σώματα, μια καρδιά, ένας χτύπος, μια καλοκουρδισμένη μελωδία ρυθμική! Ίσως αυτό να είναι τελικά το μυστικό της επιτυχίας;

Δυο άνθρωποι βιοπαλαίστες, καπνοπαραγωγοί που δεν γνώρισαν ποτέ άλλο τόπο, που αγάπησαν το Αδάμ και τους ανθρώπους του όσο τίποτε άλλο. Περίεργο μου φαντάζει, να γεννιέσαι και να πεθαίνεις στον τόπο σου. Να σε γε-

μίξει τόσο, ώστε να μην αποζητιές τις ομορφιές του κόσμου. Είναι λες και ο τόπος αυτός είναι μαγεμένος, ο αέρας που αναπνέεις, είναι αλλιώς το πλιοβασίλεμα, η ανατολή του ήλιου, όλα μοιάζουν καλώς βαλμένα, καλώς καμωμένα, σχεδόν ποιητικά.

Μου λείπει το χωριό μου και οι άνθρωποι του, μου λείπει αυτή η καθαρότητα ψυχής και η ανεμελιά στις γειτονιές του, η γλυκιά καθημέρα του γείτονα και η μυρωδιά του ξύλου που σιγοκαίει στις ξυλοσομπες, μου λείπουν οι αυλές με τα γεμάτα χρώματα λουλουδια, οι βόλιες ως το γήπεδο, η πλατεία με τον γέρο πια πλάτανο, μου λείπει, πολύ μου λείπει το χωριό μου.